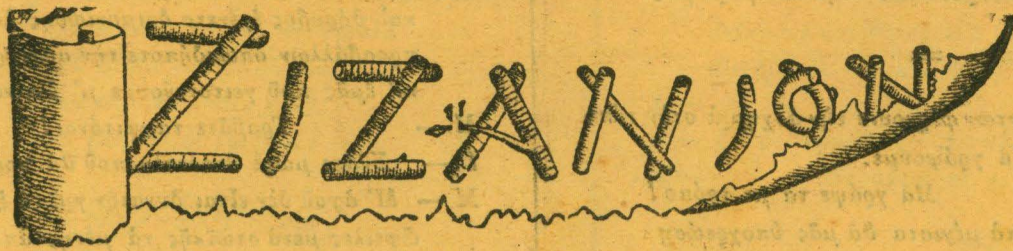

Μηνύ

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΦΡ. 10

500

Μ' αὐτὸ τὸ φύλλο βρὲ παιδιὰ σφαλῶ τὰ πεντακόσια!
Πῶ πῶ, τί στίχους ἔγραψα! ὦ ῥάθει' εἶναι γρόσια,
ποῦ νὰ μὲ θέλγη σήμερον ὁ ἀργυρὸς τοὺς ἦχος
κι' ὄχι ποῦ μ' ἐξεθέωσε ὁ κατ' ἀνάγκην στίχος!

Θυμῶμαι πῶς τ' ἀρχίνησα καὶ πῶς τὸ βλέπω τώρα!
Σὰν ψέμματα μοῦ φαίνεται, σὸν ὄνειρο πικρὸ,
πῶς ἔχω μὲ τὴ Μοῦσα μου δεκάξη χρόνων γνώρα
κι' ἔγραψα μ' ἐδατήγη ἀπὸ παιδί μικρὸ!

Τίποτε δὲν ἐξέστησα μαζὺν τῆς τόσα χρόνια.
Κι' ἔβλες αὐτὲς τῆς συνδρομῆς μὲ τὰ ναπολεόνια,
τῆς πέτρις ἀπαιτητικῶς καὶ θάλασσα τῆς κάνει
μὲ τυπογράφους, μὲ χαρτιά, μὲ πένες, μὲ μελάνι.

Ὁ μαῦρος ὁ πατέρας μου ἀπὸ τὸ πρῶτο φύλλο
ποῦ ἔβλεπε τοὺς κόπους μου ν' ἀνθίζουσε μὲ ξύλο,
μετὰ πολλῆς ἐπιμονῆς καὶ φραομάρας δσης,
μῶλεγε « ἴσως τὸ ἀλαλιὰς ἂν θέλῃς νὰ γλυτιώσῃς!

Ἄλλὰ ἐμένα μ' ἔσχωρε ἡ Μοῦσα ἡ ἀστεία.
Μ' ἐξύλιξ' ὁ πατέρας μου μ' ἐβάσταε νηστεία,
τὴν ἱερὰ ἐξέτασι ἐγνώρισα μαζὺν του
μὰ τίποτε δὲν ἴσχυσε νὰ σώσῃ τὸ παιδί του.

Πάντα ἡ Μοῦσα μ' ἔσχωρε. Μὰ τί κακὴ ποῦ ἦτο!
Μ' ἐσοῦφρωσε στὴ φυλακὴ καὶ μ' ἐκλείσσε στὸ Τρίτο!
Ἄλλὰ κι' ἐκεῖ μὲς τὸς ὑγροὺς τῶν καταδίκων τοίχους,
ἐλασημονοῦσα τὴ ντροπὴ γὰρ νὰ θυμῶμαι στίχους.

Ἦθελ' ἂν ἴσταν βολετὸ τὴ Μοῦσα νὰ ζωήσω
« τὰ πεντακόσια τάρτασα, μὰ ποῦ θὰ σταματήσω; »
Ἄλλ' ἂν ἡ Μοῦσα δὲν μιλεῖ, μαρτυρῶ τὸ μοῦ λέει
« θέλεις σταμάτα, θέλεις μὴ, ἡ Μοῦσα θά σε ἀλαίη! »

Μ. Μ. Φ. τ. ς.

Ὁ Γιάννης κι' ὁ Μαρῆς
μιλοῦνε κι' ἀπορεῖς.

Γ.— Ἐρεῖς ἱγγλέτικα μοσέ;
Μ.— Τὰ καταφύκια Γιάννη.
Γ.— Πάρε λοιπὸν τὴν πέτρα σου πάρε καὶ τὸ μελάνι
καὶ προσέχε τὰ κόμματα, τοὺς τόνους, τὰς τελείας
νὰ γράψωμι ἕνα ἔγγραφο στὸ ναύαρχο τὸ Ἄγγλιας
καὶ νὰ εὐχαριστήσωμε τὴν ἐξοχότητά του
πῶρετο μᾶς ἐδόξασε μὲ τὰ πληροματὰ του
τὰ εὐγενῆ, τὰ τζέντιλιαν καὶ πεπολιτισμένα,
τὰ πάντοτε φαιδρότατα καὶ λίαν μεθυσμένα.

Καὶ νὰ προσέξῃς μασκαῶ,
νᾶχουν οἱ λόγοι σου σιερὰ

καὶ πρὸ παντὸς νὰ κρατηθῇ ὁ σεβασμὸς κι' ἡ τάξις

Μ.— Πῶς ν' ἀρχινήσω;
Γ.— Ἄρω γό! Ἐσὺ νὰ τὰ συνιᾶθῃς
καὶ βάλῃς τίτλο στὴν ἀρχὴ ποῦ κἄπως νὰ χτυπήῃ.
Μ.— Ροῦλ ἱγγλῆς φάιν' ἀτιμωρῆλ.
Γ.— Πολὺ ἔσραϊα πάει.

Νὰ βάλῃς δμως βρὲ Μαρῆ
θανμαστικὸν στὸ τέλος,
διότι τὰ παρατηρεῖ
αὐτὰ ὁ Σταματέλος.

Μ.— Φόρ δι' οὐδ' αὖν τοῖς κί τοῖς κί...
Γ.— Νὰ μοῦ σηῆς τὴ λέει.
Μ.— Γράφα πῶς ἐμεθύσασε πολλοὶ κκεγαλαῖοι
καὶ πέλας ἐγίνηκε ὁ κεντρικὸς μᾶς δρόμος
ἐκ διαφύκῳ ἔμμετῶν...
Γ.— Τὰ γράφεις ἀποτόμως

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
Α. Γ. Σ. 4. 41. 0047

καὶ θὰ παρεξηγήσουνε τὴ συμπεριφορὰ μας
ἂν γράψουμε γιὰ ξερατὰ μέσ' τὴν ἀναφορὰ μας.

M.— Μ' αὐτὰ προπάντων φέρουνε τὴν ἀσχημιὰ στὸν τόπο
καὶ πρέπει νὰν τὰ γράψουμε.

Γ.— Μὰ γράψε τα με τρόπο!

Νὰ γράψης πῶς τὰ μέγιστα θὰ μᾶς ὑποχρεώση
ο' ὅλα του τὰ πληρώματα διαταγὴ νὰ δώση
δοάκις ἀφ' τὰ μέρη μας συμβαίρει νὰ περῶνε
νὰ πίνουν ὅσο θέλουνε ἀλλὰ νὰ μὴν ξερῶνε,
οὔτε καὶ νὰ γυρίζουνε στῆς χώρας τὰ καντούνια
νὰ πέρουν πειπονόφλουδες νὰ τρῶνε σὰ γουρουνία.

M.— Μὰ τὰ γουρουνία ποῦ μοῦ λὲς εἶνε χυδαῖα φρεῖσι!

Γ.— Γράψε τα με συχώρεσι γιὰ νὰ τὰ μετριάσης.

Σοῦπα νὰ φχαριστήσουμε
τὸ ἀγγλικὸ στοιχεῖο,
κι' ὄχι νὰ πᾶ νὰ βροῖσουμε
τὸ ξένο ναυαρχεῖο!

M.— Γράφω λοιπὸν ἐγκώμια πολλὰ στὸν ἀρμιράγιο
ποῦ στέρνει πλοῖα διαρκῶς
καὶ ἡ βαρέλς γενικῶς
ἐλάβανε κουράγιο

καὶ ἂν κανένας βουλευτὴς δὲν προνοεῖ γιὰ δαῦτες,
ἀδιόζουνε μολημερῆ μὲ τοὺς ἰγγλέζους ναῦτες.

Γ.— Φχαρίστησε τὸ ναύαρχο ποῦ μᾶς συχνοθυμᾶται
καὶ μὲ τὰ πλοῖα του ξυπνᾷ τὸν κόσμο ποῦ κοιμᾶται
ἀμέριμος καὶ ἡσυχος πῶς ἡ Ἑλλάς θὰ ζήση
μὲ τὰ λαχεῖα τῆς δραχμῆς τὰ πάντοτ' ἐν πωλήσει
καὶ μὲ τοῦ βασιλέως τῆς τὸν καρπερὸ τὸ θρόνο
ποῦ τρία πριγκηπόπουλα γεννάει κάθε χρόνο
καὶ συνωδὰ τῶν διεθνῶν δικαίων καὶ κανόνων,
μᾶς μέλλει νὰ δουλεύουμε γιὰ τοὺς πριγκήπους μόνον.

Φχαρίστησε τὸ ναύαρχο καὶ διες τῆς φρεγάτες,
ἀπ' ὄνομα τοῦ Φαρακιοῦ πῶδινε τοῖς πατάτες,
κι' ἀπ' ὄνομα τοῦ Λαμπρυνοῦ κι' ἀπ' ὄνομα τοῦ Φώτη
ποῦ τοῦδιναν κι' ἐπίνανε μοσκάτο μὲ τὸ μπότη,
καὶ γενικῶς ἀπ' ὅλους μας τοὺς καφοπατριῶτες
πῶπαρatrexane γι' αὐτὰ κι' ἐβίασαν τῆς κότιτες
κι' ἐκ μέρους τοῦ γεωργικοῦ λαοῦ τοῦ Ἀηξουρίου
ποῦ κολοκῦθια τοῦφερνε μεγέθους πελωρίον.

Φχαρίστησε τοὺν ἄγγλωνε τὴ ναυτικὴ χορεία
ἐκ μέρους ὅλων τοῦ κοινοῦ
ἀλλὰ κι' ἐκ μέρους τοῦ Σπανοῦ
π' ἀνοιξε σ' ἕνα στένωμα κι' ἐκεῖνος μπυραρία.

M.— Κι' ἐγὼ συνέβη νὰ περῶ
κι' ἄκουσα ξάφρον τὸ Σπάρδ
νὰ λέει γὰς, νὰ λέει κὸ
μέσα σ' ἐκεῖνο τὸ σταθὸ
ποῦ ὄνομα δὲν ἔχει
κι' ἐν τούτοις ἀπὸ κείθενε ὁδὸς ὁ στόλος τρέχει.

Γ.— Φχαρίστησε τὰ θωρηκτὰ καὶ τὰ τορπιλοβόλα
π' ὀλοταχῶς ἐτρέχανε μεσ' τὸ σοκάκι ὅλα
καὶ θόρυβος ἐγένετο δαιμονιώδης λίαν
προσβάλλων ὀλωσθήποτε τὴν αὐστηρὰν Ἀγγλίαν
κι' ἐμᾶς ποῦ γειτονεύουμε μ' ἐκεῖνο τὸ πορτόνι.

M.— Τραβᾶτε τα γειτόνοι!

Γ.— Σκάσε μωρὲ δεούτελο ποῦ θὰ κοροϊδέψης!

M.— Μ' ἀφοῦ δὲν εἶναι δυνατὸν γιὰ τὰ ξεγετονέψης,
ῶφειλες μετὰ στωϊκῆς νὰ μένης ἀπαθείας,
νὰ βλέπης ἐκ τοῦ σύνεγγυς αὐτὰς τὰς συνηθείας.

Γ.— Πολλὲς φορές μὲ τὰς ἀρχὰς τοῦ τόπου τὰς οἰκείας
ἔτυχε νὰ μιλήσουμε
γυρεύοντες νὰ λύσουμε

τὸ σκανδαλιῶδες πρόβλημα αὐτῆς τῆς συνοικίας,
ἀλλὰ τὸ πρόβλημα, Μαρεῖ, λύσι καμμὴ δὲν ἔχει
ἐνδοφ τὸ ἐνοίκιον τοῦ νοικοκύρη τρέχει,
κι' ἐνδοφ οἱ φιλέορτοι μαζεύνονται στὴν κἀχη.

M.— Πρέπει νὰ γράψουμε κι' αὐτὰ στὸ ναυαρχεῖον;

Γ.— Ὅχι!

Αὐτὰ ἴναι ἰδιαίτερα ζητήματα βρὲ χάχα
ποῦ πρέπει νὰν τὰ ξέρονμε ἐγὼ καὶ σὺ μονάχα.

M.— Τί ἄλλο θέλεις τὸ λοιπὸν νὰ γράψω τοῦ ναυάρχου;

Γ.— Γράψε του γιὰ τὴ σύγκρουσι δημάρχου καὶ μοιραρχου,
κι' ἀπ' ὅλα τὰ συμβαίνοντα τὸ ζεζονμὲ νὰ πάρης,
γιὰ νὰ δοθῇ ἀναφορὰ ὡς δίδεται συνήθως,
γράφου πῶς μετατίθεται ὁ κύριος Πρινάρης
καὶ φθάνει ὁ Σταυρόπουλος μὲ ἄνθος εἰς τὸ στήθος,
κι' ἀφοῦ τὰ θαλασσοῦσαμε
μ' αὐτὰ π' ἀνακατώσαμε
τὰ νέα τὰ ποικίλα,
γράφου καὶ γιὰ τὸν καφφενὲ πῶς ἔμεινε τοῦ Μήλα.

Καὶ τέλος κάμετο γνωστὸν
στὸν ναύαρχον τὸν ἀγαστὸν
ἢ καὶ στὸν Ἐδονάρδο,

πῶς ὑπουργὸ καινόργιονε θὰ κάμουν τὸ Λομβάρδο
εδρόντες σπουδαιότερη γιὰ τὸ Στεφάνου θεοῖ
ποῦ δίχως ὑπομίσθιο νὰ μένη δὲν τ' ἀρέσει.

M.— Μὰ στέκει νὰ σκοτίσουμε, βρὲ Γιάννη, τὴν Ἀγγλία
μ' αὐτὰ τὰ συνηθέστατα ἑλληνικὰ γελοῖα;

Γ.— Μὰ γράψε του τοῦλάχιστον τὴν εἶδησι τὴν ἄλλη
πῶς ὁ Σουλτάνος στὸ Γιλδίξ ἐκάλεσε τὸ Πάλλη
καὶ τῆς Ἑλλάδος φαίνεται λαμπρὸν τὸ κιοιμέτι
τώρα π' ἀγαπηθήκαμε ἀπὸ τὸ Μουχαμέτη
καὶ ἀπὸ κάθε Τουρκαλᾶ ποῦ περὶ ἔτιδν ὀλίγων
ἔβανε σι' ἀδελφάκια μας μαχαῖρι κατςπειγον.

M.— Κι' αὐτὸ νὰ τὸ κρατήσουμε κρυφὸ ἀφ' τὴν Ἀγγλία,

γιατὶ τὴν ἐξανάχαμε τοῦ Τούρκου τὴν φιλία
κι' ἐπὶ τὸ ὄνομα ἔλαξε μ' αὐτὴν νὰ πεῖξη ὄλο,
εἶδε τὸ φίλο ἔφαρα ἀθροῦσαι μὲ τὸ ἔβλα
ἀπὸ τὸν Κεντρικὸν Βιβλιοθηκῆ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Γ.— Ὑπογράψε τῆνε λοιπὸν καὶ φέρετὴ νὰ τὴν ατεῖλω.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΧΕΙΡΑΓΜΑΤΑ
ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΙΚΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΙΟΥ
ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

καὶ πρόσθεε τῆ φέρμα σου ἵνα καλογραμμένη
καὶ μὴ τυχὸν σοῦ μπρεδευτῆ με τὴν περισπωμένη
γὰ νὰ μὴν πάθης μπουνταλά
τοῦ Χαλικιά τὸ πρᾶμμα,
ποῦ δὲν τὴν ἔβανε καλά
κι' ἐπαύθη ἐν τῷ ἄμα!

**Ὁ Ἀστυνόμος ὁ τρανὸς
καὶ ὁ Μαροῦς ὁ ταπεινός.**

M.— Σᾶς προσκυνῶ κύρ μοίραρχε.

A.— Καλῶς τὸν κατεργάρε.

M.— Ἦθελα καπετάνιο μου νὰ μῶκανες τὴ χάρι
νὰ μῶλεγες πῶς θὰ λυθῆ τὸ ζήτημα ποῦ ξέρετε
μὲ τὸ ὁποῖον καὶ ὑμεῖς ἀδίκως ὑποφέρετε
κι' ἐγὼ πολὺ περισσότερο γιὰ χάρι σας λυποῦμαι
ἀκούων τὰ δυσάρεστα....

A.— Ἄμ' κάτσε νὰν τὰ ποῦμε.

=

Ἐγὼ νὰ μάθης φίλε μου καὶ νὰ γνωρίζῃς δι,
ὡς ἔγγονος τοῦ ἥρωος ἐκείνου Διοβουνηώτη,
ποῦ ἔδωσε τὸ αἷμα του στὸ ἔθνος μας θυσία,
κρατῶ ψηλὰ τὸ μέτωπον ἐν τῇ ὑψηροσίᾳ
καὶ δὲν ἀνέχτηκα ποτὲ ὡς τόσοι κι' ἄλλοι κοῦφοι
νὰ γείνω τῆς πολιτικῆς ποῦ λένε κλωτσοσκοῦφι.
Ἦ δρᾶσις μου ἢ διαρκῆς καὶ πάντοτε ταχεῖα
συνέλαβε διάφορα κακοποιὰ στοιχεῖα
κι' ἔχω καὶ ἄλλα κατὰ νοῦν στὴ χάρι νὰ στριμώξω.

M.— Ὅλα νὰ τὰ συλλάβετε ἀλλὰ ἐγὼ νὰμ' ὄξω!

=

A.— Οὐδέποτε ἠθέλησα καθὼς σοῦ εἶπα πάλι
ἐνώπιον πολιτικοῦ νὰ κύρω τὸ κεφάλι.
ἐὐθὺς καὶ ἀμερόληπτος τοῦ ἔθνους στρατιώτης,
δὲν ἔδακτυλοδείχτηκε ποτὲ ὁ Διοβουνηώτης.

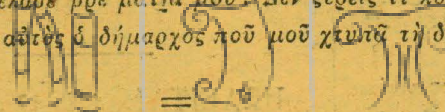
M.— Μὰ πῶς λοιπὸν οἱ σύμβουλοι μεθ' ὄσης προθυμίας
καὶ ἐν ψηφίσματι γοργῶ
ἐγράψανε στὸν Ὑπουργὸ
πῶς ἔπεσε τὸ γόητρον τὸ τῆς ἀστυνομίας;
Τόσο νὰ παρεξήγησαν οἱ σύμβουλοι τοῦ Δήμου
τὴν ὄντως θείαν δρᾶσιν σας;

A.— Ἄμ' ξέρω βρε παιδί μου!

=

M.— Κι' ἂν ἴσως μετὰ τὸ δήμαρχο συνέβη νὰ μαλώσετε
ἐνεκα μετὰ τὸ δίκαιο ποῦ δὲν τοῦ τὸ ἐδώσατε,
ἦ καὶ δι' ἄλλες ἐθνικὲς μεγάλες ἐργοσιές
ποῦ μεταξὺ σας ἔχετε ἐσοεῖς ἢ ἐξουσιές,
πῶς εἰς αὐτὸ τὸ ψήφισμα πῶφερε τόση λέπη
ὕπερβαν κι' οἱ τέσσαρες ἀντίθετοι τοῦ Πίπη;

A.— Τοὺς γέλασε βρε μάτια μου! Ἀν ξέρεῖς τί κοινάσι
σοῦ εἶν' αὐτὸς ὁ δήμαρχος ποῦ μοῦ χτυπᾷ τὴν δρᾶσι!

M.— Ὅστε λοιπὸν μετὰ γέλασά ἐκαμε τὴ δουλειά του;

A.— Τοὺς ἐξηπάτησε οἰκτιρῶς!

M.— Κι' ὁ Δελαπόρτας ὁ γιατρὸς
πῶρόρει τὰ γιαλιά του,
ἀνέκαθεν ἀντίθετος τῶν ἰδεῶν τοῦ Πίπη,
δὲν ἔβλεπε τί ἔκανε κύρ ἀστυνόμω;

A.— Νίτσι!

M.— Κι' ὁ Νιφοράτος ὁ Λουκάς κι' αὐτὸς δετόρός φίνος...

A.— Στραβώθηκε κι' ἐκεῖνος!

=

M.— Λυποῦμαι ποῦ εἰς βάρος σας ἐστραβωθῆκαν ὄλοι
κι' ἔγεινε λάθος φοβερὸν ἐν ἀλανθάσῳ πῶλει.

A.— Γι' αὐτὸ λοιπὸν τὸ φοβερὸν
καὶ γι' ἄλλα φρικαλέα
ἐμάλωσα πρὸ ἡμερῶν
μὲ τὸν εἰσαγγελέα

καὶ μετὰ βίας, φίλε μου, μιλῶ καὶ τοῦ νομάρχη.

M.— Μ' ἀμφιβολία μοίραρχε, καμμία δὲν ὑπάρχει
πῶς εἶσι ὅπως ἐννοεῖς στὰ νιτρίτα νὰ βαδίσης,
δὲν θὰ μπορῆς μετὰ τὰς ἀρχὰς ποτὲ νὰ συμφωνήσης.

=

A.— Ἄ φίλε μου! Εἰς τὰς ἀρχὰς ποτὲ δὲν ἐπιτρέπω
νὰ μετὰ νομίσουν ὄργανον....

M.— Τί μοῦ τὰ λές; Τὰ βλέπω.

A.— Θέλω μονάχος πάντοτε νὰ ἐποπτεύω σ' ὄλα,
σιὰς ὄρνιθας, σιὰ κρέατα, σιὰ χόρτα, σιὰ μπριζόλα,
καὶ μ' ὄσους σιὰ γραφεῖα μου ὑφισταμένους νᾶχω
ἐμὲ παντοῦ καὶ πάντοτε θὰ συναντᾷς μονάχο,
καὶ ἀπορῶ πῶς διάβολο στὸν τόπο σας συμβαίνει
κανεῖς αὐτὰ τὰ πράγματα νὰ μὴν καταλαβῆν!

=

M.— Ἐγὼ τὰ ἐκατάλαβα κύρ ἀστυνόμω ὄλα
καὶ ἀποδίδω τὸ κακὸ
σὲ καθαρῶς πολιτικὸ
ποῦ λένε τιραμόλα,

καὶ πουθενά, πιστεύσατε, δὲν βλέπω τ' ἀδικὸ σας
μ' ἂν ἤμουνα καθὼς ὑμεῖς
νᾶχω τὸ ἔϊφος τῆς τιμῆς,

καὶ πάμπαν ἐνδοξότατον καθὼς ὁ ἰδικὸς σας,
οὔτε στιγμή δὲν θᾶμενα ὑψηροῦν ἀνθρώπους
παρεξηγήσαντας οἰκτιρῶς τοὺς διαρκεῖς σας κόπους
γιὰ τὸ ψωμί, γιὰ τὸ τυρὶ καὶ γιὰ πολλὰ ἀκόμη
ποῦ χίλια βάσανα γι' αὐτὰ τραβοῦν οἱ ἀστυνόμοι.

A.— Ἄμ' εἶσι νιέ! Πέστο καὶ σὺ πῶς διαρκῶς παλέω
μ' αὐτὰ τὰ βρωμοτρόφιμα.

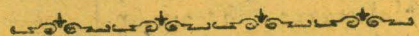
M.— Μπορῶ νὰ μὴν τὸ λέω!

Νὰ ξέρης καπετάνιο μου πῶς ἔχω τὴ συνήθεια
ἀνεξαρτήτως κόμματος νὰ λέω τὴν ἀλήθεια.
Κι' ἡ καθαρὰ ἀλήθεια ἐπὶ τοῦ προκειμένου
εἶναι πῶς ὄντως τοῦ κοινοῦ πολὺν τεταραγμένου
πῶφθάσανε τὰ πράγματα σ' αὐτὴν τὴ βρωμοθέσι,
πρέπει ὁ ἕνας ἐξ ὑμῶν νὰ βγῆ ἀπὸ τὴ μέση.

A.— Πρὸ ἡμερῶν μετάθεσιν ζητῶ ἀγαπητὲ μου.

M.— Δὲν ξέλανε σὺ γιὰ τὸ βρε αὐτὸ ποτὲ μου,

γιὰ τὸ σ' ὅτου ἤλθατε κι' ἐμπήκατε σιὰ δρᾶσι,
ἐμὲ κατένας σταυρωτῆς δὲν ἤνθε νὰ με πιάσῃ,
ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ δήμαρχος δὲν εἰμπορεῖ νὰ φύγῃ,
ἀπαχωρήσατε ὑμεῖς κι' ἡ διαμάχη λήγει!

BISCUITS

Τριανταφυλλάκι άνοιξης γλυκειάς
 με δροσιά μουσικής.
 Στα χρυσά μαλλιά της
 κάθεται επιβάτης
 μιά σαρόλιτ σερί!
 Τι ματάκια τρέλλα,
 τι γλυκειά κοπέλα!
 Μπισκουί μα ρί!

Ρόδου έχει χρώμα
 ή γλυκειά ξανθούλα.
 Τι κερένιο σώμα!
 Τι χρυσή νυφούλα!
 Μάτι π' όπου πέση
 γείνεται φαγάνα.
 Φοβερά μ' άρέσει!
 Μπισκουί μπαν-ά να!

Είς το βήμα τελειότης.
 Όλη χάρις και λεπτότης.
 Χρώμα έχει να δανείση
 όποια πρόκειται ν' άγκίσση.
 Ζηλευτή, κάμαρωμένη
 και προσόντα φορτωμένη.
 Τι κορίτσι σπάνιο!
 Μπισκουί ο ύ ρ ά ν ι ο !

Λίαν άρνουβώ ντυμένη
 και πολύ χαριτωμένη.
 Κούκλα στο κορμί μονάτη,
 πάντα φρέσκα, πάντ' άφράτη.
 Η ματιά της
 κι ή καρδιά της,
 είναι ζάχαρι και μέλι
 "Ιγγλινς φάν μπισκοτέλι!
 Φλάκ-Φλούκ.

ΑΔΕΙΑΙ ΓΑΜΩΝ

- Έκ του γραφείου της Έπισκοπής
 έξεδόθησαν κατά το πρώτον δεκαπεν-
 τήμερον του Σεπτεμβρίου αι έξής άδει-
 αι γάμων διά τας έξής τής νήσου.
- Παναγής Άλυσανδράτος, Ροδο-
 θία Ψαρού. (Μακρωτίκα)
- Ευάγγελος Δρακάτος, Φερενίκη Δρα-
 κάτου, (Τρωγιανάτα)
- Σωτήριος Φωής, Άγλαία Μηνέτου.
 (Σβορωνάτα)
- Γεώργιος Α. Μαυροκέφαλος, Σο-
 φία Γαυτοπούλου. (Πλαγιά)
- Άλέξανδρος Ιωαννάτος, Μαρία Του-
 μάση. (Μαντζαβινάτα)
- Θρασύβουλος Μαρκέτος, Ραζαλία
 Μαράκη (Μοντεσαντάτα)
- Σπυρίδων Μαρκέτος, Άθανασία Δη-
 μάτου (Κοριάντα)
- Παναγής Θεοδώρατος (Μονοπωλά-
 κα) Άγγελική Γρεκούση. (Δεματορά)
- Παναγής Μαζαράκης, Όραιάνθη
 Μαζαράκη. (Δειληνάτα)

ΕΞΩΡΑΪΣΜΟΙ

Δέν πρόκειται περί της πλατείας, κύ-
 ριοι, ούτε διά το άν θ ο σ τ ά σ ι ο ν Νά-
 πιερ.

Σάς πέρνω μαζί μου πέραν του Ά-
 γίου Νικολάου διά να εισέλθωμεν εις
 τους κήπους της Γεωργικής Σχολής και
 να θανατώσωμεν την φύσιν και μίαν π α-
 ρ α φ ύ σ ι ν άναίδειαν.

Πρό άλλων ημερών, ως φαίνεται εν
 των νωπών ε χ ε α γ γ ε ί ω ν, ενήν έδω
 ή επίπλωσις του πενιχρού δωματίου άπο-
 θανόντος φθισικού.

Τά ένδύματα υπέκρυψαν εις την δύνα-
 μιν του παμφόγου πυρός και δέν βλέπε-
 τε παρά μόνον την τέφραν των, τά άγγετα
 όμως δέν ήτο δυνατόν να ύποκύνουν άλ-
 λά μόνον να μαυρισθούν εν της φλογός
 και δε' αυτό τό βλέπετε φέροντα τό να-
 ταμέλανον χρώμα του άλατος του Μονο-
 πωλείου.

Βεβαίως και διά τον έξωραϊσμόν αυτόν
 θα ύπάρχη κονδύλιον εν τώ προϋπολογι-
 σμώ του Δήμου.

Θά εύαρεστηθή λοιπόν ο κ. δήμαρχος
 να μās γνωρίση τι δαπανάται;

Η μάλλον εις ποίον φιλοπόροδον έγκέ-
 φalon όφείλει τον έξωραϊσμόν της τούτου
 ή κεντρικωτέρα όδός της πόλεως;

Και την λέγομεν κεντρικωτέραν, διότι
 ύποθέτομεν ότι οι άπειροι χωρικοί που
 την περνούν, είναι και αυτοί άνθρωποι
 όμοιοι και ίσως καλλίτεροι των ανθρώ-
 πων της κεντρικής πλατείας.

Δέν επιμένω να σας κρατήσω περισσό-
 τερον εις αυτό τό άποτροπαιον θέμα,
 διότι τώρα είναι ή εποχή κατά την ο-
 ποίαν θα ψηφισθή ή έπιχορήγησις διά
 την όπερέταν!

Διαβάτης.

ΑΠΟ ΣΑΒΒΑΤΟΥ ΕΙΣ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

— Άφίκετο εκ Σεβαστουπόλεως ο
 έκει έγκατεστημένος συμπολίτης μας κ.
 Διονύσιος Νεόφυτος έργοστασιάρχης.

— Διατρίβει παρ' ήμιν ο έν Πόρτ
 Σαϊδ διαμένων συμπολίτης μας κ. Γερά-
 σιμος Άλεξανδράτος.

— Επίσης άφίκετο εκ Πειραιώς ο κ.
 Γεράσιμος Φραγκόπουλος πλείαρχος.

— Άπεβίωσεν εις Φαρακλάτα έν
 ηλικία 98 ετών και διατηρών όλας τας
 αισθήσεις του, ο άγαθος γέρων Γρηγόριος
 Άλεξανδράτος πατήρ των έν Αιγύπτω
 διαμερόντων αδελφών Άλεξανδράτω εύ:
 και συλλυπούμεθα.

— Άφίκετο μετά της αξιοτίμου κυ-
 ρίας του ο έγκριτος ήμών συμπολίτης κ.
 Γεώργιος Φ. Σβορώνος δικηγόρος έν Ά-
 λεξανδρεία.

— Είς την έν τη προκείμενι εικόαν
 του κ. Σπινέλη έγκατεστάθη τό Σενεδ-
 ρειον των Πατρών του κ. Θ. Βεργωτή
 με όλωσ καινευρή επίπλα και άπαράμι-
 λον καθριότητα.

— Πωλεούνται εις συνεκίαν Πλέκας
 και έναντι της εκκλησίας Άγ. Ιωάννου,
 δύο συνεχείς άνώγειοι εικίαι μετά πολ-
 λών παραρτημάτων. Τό έμβυδόν του
 οικόπεδου έν γένει, άνέρχεται εις 850
 τετρ. μέτρα, όριζόμενον πανταχόθεν ύ-
 πό δημοσίων όδών. Πληροφορία παρ' ήμιν

Σ. ΜΑΤΑΡΑΓΚΑΣ

ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΗΣ

Μεγάλη ποικιλία ύφασμάτων ά-
 παραμίλλων και νεωτάτων.

ΕΦΘΑΣΑΝ έκλεκτά κοστούμια
 άπειυθείας έξ Ευρώπης.

Εύκολία των ένδυομένων άληθής
 και πρωτοφανής.

Η ΕΡΓΑΣΙΑ ΓΝΩΣΤΗ

ΡΑΦΕΙΟΝ ΑΒΛΙΧΑΚΗ

Έκομίσθησαν τέλειαι συλλογαί ύ-
 φασμάτων ειδικών τελευταίας μόδας
 διά κοστούμια, έπανωφόρια, σμόκιν
 ρεδινγκότες κ.λ.π.

Τιμαί άσυναγώνιστοι
 Έφαρμογή πάντοτε ή καλλιτέρα

ΔΟΚΙΜΑΣΑΤΕ

Έπίσης εις τό τμήμα γυναικείων
 ειδών παρελήφθησαν μεγάλαι συλ-
 λογαί όλων των ειδών τελευταίας
 μόδας.

Γούστο και τιμαί, ως
 γνωστόν άπαράμιλλοι.

Φελτσάδες όλομάλλιναι εις δια-
 φέρους τιμάς έξαιρετικώς
 έφθινάς.

ΑΝΩΤΕΡΟΝ

ΠΛΗΡΕΣ ΠΑΡΘΕΝΑΓΟΓΕΙΟΝ ΔΗΜΗΤΡΟΣ ΡΑΖΗ

Τά μαθήματα ήρξαντο εις όλας
 τας τάξεις. Αί έγγραφαι έξακολου-
 θούν μέχρι τέλους του μηνός.

Η άριστούχος νηπια-
 γωγός Δίς Άσπασία Σταμα-
 τιάδου, προσελήφθη έξ Αθηνών
 διά τό Νηπιαγωγείον μας, διαι-
 τωμένη ως και ή Γαλλίς διδασκά-
 λισσα ένός του Κερασηήσος.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΠΟΛΙΤΑΙ έν ερώσει Στ. Με-
 τασά και όπισθεν του Άγ. Γερασίμου
 άνώγειος και λίαν εύρύχωρος εικία του
 κ. Α. Ματιάτου έν ή κατοικεί ή κ.
 Καλλιγιά. Πληροφορία παρ' ήμιν.